

І. В. Заїчко,
к. е. н., доцент, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування,
Національна академія статистики, обліку та аудиту
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6080-2959>

DOI: 10.32702/2306-6814.2025.12.110

КОРПОРАТИВНІ СТРАТЕГІЇ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ПРИВАБЛИВІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

I. Zaichko,
PhD in Economics, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Finance,
Banking and Insurance, National Academy of Statistics, Accounting and Audit

CORPORATE STRATEGIES OF ANTI-CRISIS MANAGEMENT OF INVESTMENT
ATTRACTIVENESS OF AN ENTERPRISE UNDER CONDITIONS OF FINANCIAL INSTABILITY

У статті досліджено теоретико-методичні та практичні аспекти розробки стратегій антикризового управління інвестиційною привабливістю підприємства в умовах фінансової нестабільності. Визначено сутність інвестиційної привабливості, здійснено класифікацію основних підходів до її розуміння та оцінки. Обґрунтовано матрицю вибору стратегії антикризового управління залежно від значень поточної та перспективної інвестиційної привабливості підприємства. Проаналізовано сучасні методи оцінювання інвестиційної привабливості, що найбільш ефективно працюють в умовах фінансової нестабільності. Розкрито роль ESG критеріїв як фактора підвищення інвестиційної привабливості підприємства під час кризи. Розроблено новий підхід до класифікації та імплементації стратегій антикризового управління на основі матриці, яка враховує не лише фінансову стійкість, але й адаптивність підприємства до змін зовнішнього середовища. Обґрунтовано взаємозв'язок між антикризовим управлінням та інвестиційною привабливістю в умовах невизначеності, наголошено на необхідності системного впровадження ESG-критеріїв як обов'язкового елемента стратегічного розвитку сучасних підприємств. Запропоновано інтегрований підхід до антикризового управління інвестиційною привабливістю, що включає поєднання фінансових, ризик-орієнтованих та інноваційних методів.

The article examines the theoretical, methodological, and practical aspects of developing anti-crisis management strategies for enterprise investment attractiveness under conditions of financial instability. In a context of constant transformations in global markets and increasing instability of financial systems, enterprise investment attractiveness acquires strategic importance as a tool for managerial response to crisis phenomena. Ensuring the ability of an enterprise to attract investment during periods of instability requires the implementation of specialized anti-crisis management

strategies. The essence of investment attractiveness is defined as a set of characteristics that determine the feasibility and desire of both external and internal investors to invest in the enterprise, including the ability to generate profit, efficiently use resources, minimize risks, and ensure stability of development in the long term. The article provides a classification of key approaches to understanding investment attractiveness, including system-factor, analytical, institutional, comprehensive, strategic, and dualistic approaches. Modern methods of evaluating investment attractiveness that are most effective under conditions of financial instability are analyzed and grouped into three categories: financial, integrated, and innovation-oriented approaches. The author substantiates a matrix for selecting an anti-crisis management strategy depending on the values of current and prospective investment attractiveness of an enterprise. Based on this matrix, four main strategies of anti-crisis management of investment attractiveness are identified: transformation strategy, stabilization strategy, survival strategy, and development strategy. The role of ESG (Environmental, Social, Governance) criteria as a factor in increasing the investment attractiveness of an enterprise during a crisis is revealed. The implementation of ESG principles affects investment attractiveness through several channels, including risk reduction, access to capital, management quality, and business model sustainability. The article proposes an integrated approach to anti-crisis management of investment attractiveness that includes a combination of financial, risk-oriented, and innovative methods. This comprehensive approach is necessary for Ukrainian enterprises operating in unprecedented challenging conditions. The article concludes that investment attractiveness under financial instability is not only the result of financial efficiency but also of high-quality strategic management based on principles of flexibility, multi-level risk assessment, and long-term resilience. A new approach to the classification and implementation of anti-crisis management strategies is proposed, based on a matrix that takes into account not only financial stability but also the enterprise's adaptability to changes in the external environment. The relationship between crisis management and investment attractiveness in conditions of uncertainty is substantiated, emphasizing the need for systematic implementation of ESG criteria as an essential element of strategic development for modern enterprises. The research identifies critical shortcomings in traditional approaches to assessing investment attractiveness and offers practical tools for transitioning between different strategic positions depending on rapid market changes.

Ключові слова: стратегії антикризового управління, інвестиційна привабливість, антикризове управління, фінансова нестабільність, ESG критерії.

Key words: anti-crisis management strategies, investment attractiveness, anti-crisis management, financial instability, ESG criteria.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

У контексті постійних трансформацій світового ринку та зростання нестабільності фінансових систем, інвестиційна привабливість підприємства набуває стратегічного значення як інструмент управлінського реагування на кризові явища. Забезпечення здатності підприємства залучати інвестиції у періоди нестабільності потребує впровадження спеціалізованих антикризових управлінських стратегій. В таких умовах від підприємств вимагається демонстрація їх фінансової спроможності та управлінської адаптивності, котра проявляється в здатності реагувати на ризики, трансформувати бізнес-моделі, а також забезпечувати прозорість та підтримку

інвесторів. Зростання глобальних економічних викликів, зокрема геополітичні конфлікти, енергетичні кризи та макроекономічна нестабільність, вимагають від підприємств розробки та застосування комплексних підходів щодо збереження та посилення власної інвестиційної привабливості. Характерної актуальності набувають питання опрацювання та розробка ефективних стратегій антикризового управління інвестиційною привабливістю для українських підприємств, які функціонують в умовах безпрецедентних викликів через військову агресію, інфраструктурні проблеми, макроекономічні труднощі. Проте саме ці умови також створюють унікальні можливості для підприємств, які здатні впровад-

жувати інноваційні підходи до антикризового управління з метою посилення власної інвестиційної привабливості.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблем, що пов'язані з інвестиційною привабливістю у контексті антикризового управління є предметом дослідження багатьох науковців. Концептуальні засади інвестиційної привабливості розглядалися в працях Алексєєнка Л.М. [1], Гуткевича С.О. [4]. Їх роботи присвячені аналізу сутності, показників та чинників впливу на інвестиційну привабливість. Методичні підходи до оцінки інвестиційної привабливості в умовах нестабільності представлені у роботах Дученко М.М., Підлісної О.А. [5], Караван Н.А. [8]. Питання взаємозв'язку інвестиційної стратегії та антикризового управління висвітлені у дослідженні Мельник Л.І., Блинди Ю.О. [14], які розглядають інвестиційну стратегію як головний фактор в антикризовому управлінні діяльністю підприємства. Особливу увагу заслуговує робота Кузьміна О.Є., Юринця О.В., Ємельянова О.Ю. [10], які запропонували матрицю вибору стратегії антикризового управління залежно від рівня інвестиційної привабливості підприємства. В попередніх дослідженнях автора [3] аналізуються фінансові аспекти управління резервами прибутку для активізації інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства, що є важливим елементом антикризового управління, а також досліджується роль фінансових ресурсів в інноваційно-інвестиційному розвитку підприємств [3], що безпосередньо впливає на їх інвестиційну привабливість.

Хоча тематика широко висвітлюється в науковій літературі, формування комплексних стратегій антикризового управління інвестиційною привабливістю підприємства в умовах фінансової нестабільності залишається напрямом, що потребує поглибленого вивчення.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою даного дослідження є комплексний аналіз та систематизація стратегічних підходів до управління інвестиційною привабливістю підприємств в кризових умовах фінансової нестабільності, а також формування науково обґрунтованих рекомендацій щодо адаптації та впровадження корпоративних антикризових інструментів з урахуванням сучасних викликів національної економіки.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Інвестиційна привабливість є сукупністю характеристик підприємства, що визначають доцільність та бажання вкладати інвестиції зовнішніми та внутрішніми інвесторами. Вона відображає здатність підприємства формувати прибуткові показники, ефективно використовувати ресурси, мінімізувати ризики та забезпечувати стабільність розвитку у довгостроковій перспективі. Інвестиційна привабливість будучи інтегральним показником, формується під впливом фінансово-економічного стану підприємства, рівня його конкурентоспроможності, корпоративного управлін-

ня, а також зовнішніх факторів — політичного середовища, правової бази, рівня економічної стабільності в країні [1].

Зростання рівня інвестиційної привабливості підприємства є одним із основних завдань антикризового управління, оскільки залучення інвестицій часто стає ключовим інструментом подолання кризових явищ. Водночас, впровадження ефективних антикризових стратегій чинить вплив на підняття інвестиційної привабливості, створюючи позитивний цикл розвитку підприємства. Поряд з цим, слід відзначити, що антикризове управління відрізняється від традиційного менеджменту низкою специфічних ознак. Воно зосереджене на забезпеченні стійкості підприємства попри негативні фактори зовнішнього середовища, вимагає швидкого реагування на істотні ринкові зміни та базується на процесі постійних інновацій. Викликає особливу увагу той факт, що ефективне антикризове управління дозволяє не лише мінімізувати негативні наслідки кризи, але й трансформувати їх у можливості для якісного зростання та зміцнення ринкових позицій.

Антикризове управління націлене на те, що навіть у складній ситуації, у якій виявилось підприємство, можна вводити в дію такі управлінські і фінансові механізми, що сприяли б стабілізації діяльності підприємства за умов кризи з найменшими можливими втратами [14]. Таким чином, антикризове управління не лише забезпечує оперативне реагування на зовнішні виклики, а й передуює підвищенню інвестиційної привабливості підприємства. Саме завдяки ефективному управлінню в умовах нестабільності підприємства можуть утримувати довіру інвесторів і демонструвати потенціал для розвитку. З огляду на це, вважаємо необхідним розгляд категорії інвестиційної привабливості для глибокого розуміння її структури, чинників формування та ролі у стратегічному управлінні підприємством у кризовий період.

Поняття інвестиційної привабливості набуває особливої актуальності в умовах глобалізації та посилення конкуренції за капітал, коли інвестори шукають найбільш надійні та прибуткові об'єкти для вкладення ресурсів [4]. У цьому контексті підприємства змушені не лише забезпечувати ефективну господарську діяльність, а й активно формувати позитивний інвестиційний імідж, зокрема шляхом підвищення прозорості фінансової звітності, впровадження сучасних управлінських рішень та дотримання принципів сталого розвитку. Інвестиційна привабливість підприємства відображає комплексну оцінку його потенціалу та можливостей з точки зору забезпечення максимально ефективного використання інвестиційних ресурсів при мінімальному рівні інвестиційних ризиків, що дозволяє отримати очікуваний інвестором економічний ефект. Інвестиційна активність, у свою чергу, є характеристикою фактичних інвестиційних процесів на підприємстві, зокрема обсягів залучених інвестицій, частоти інвестиційних операцій та стратегій, які реалізує підприємство для залучення зовнішніх фінансів [12]. З огляду на зростання вимог до управління інвестиційною привабливістю, важливо усвідомлювати, як це поняття інтерпретується в різних дослідницьких школах.

Таблиця 1. Матриця вибору стратегії антикризового управління інвестиційною привабливістю підприємства

Рівень інвестиційної привабливості	Висока адаптивність до змін	Середня адаптивність до змін	Низька адаптивність до змін
Висока фінансова стійкість	Стратегія проактивного розвитку (інвестиції в інновації та ESG-трансформацію)	Стратегія вибіркової модернізації (фокус на цифрову трансформацію критичних бізнес-процесів)	Стратегія захисної диверсифікації (поступове впровадження змін при збереженні стабільності)
Середня фінансова стійкість	Стратегія збалансованого зростання (розвиток найбільш перспективних напрямків при контролі ризиків)	Стратегія гнучкого маневрування (оптимізація витрат з паралельним інвестуванням у перспективні напрямки)	Стратегія фінансової стабілізації (реструктуризація з елементами інноваційного оновлення)
Низька фінансова стійкість	Стратегія швидкої трансформації (залучення стратегічних інвесторів для радикальної зміни бізнес-моделі)	Стратегія антикризового партнерства (активний пошук альянсів та синергій для виживання)	Стратегія радикальної реструктуризації (фокус на виживанні з поетапним виходом із кризи)

Джерело: розроблено авторкою за [10].

Відмінності в підходах до його розуміння мають безпосередній вплив на вибір інструментів антикризового менеджменту.

Об'єднання споріднених підходів дозволило створити більш структуровану і логічну класифікацію, в якій кожен з підходів має свою чітку концептуальну основу. Це допомагає краще зрозуміти різні виміри поняття інвестиційної привабливості підприємства — від набору факторів та показників до стратегічної характеристики бізнесу.

Системно-факторний підхід [11], [6] розглядає інвестиційну привабливість через систему взаємопов'язаних факторів та показників, що впливають на інвестиційні рішення. Акцентує увагу на сукупності соціально-економічних чинників та їх систематизації для оцінки доцільності інвестування.

Аналітичний підхід [7] робить акцент на методах оцінки та аналізі показників інвестиційної привабливості. Зосереджується на комплексному аналізі факторів та рівні задоволення інтересів інвесторів через конкретні аналітичні методики.

Інституційний підхід [9], [16] розглядає інвестиційну привабливість як результат взаємодії економічних агентів в існуючому інституційному середовищі. Підкреслює важливість зовнішніх умов та компромісу між інтересами різних сторін інвестиційного процесу.

Стратегічний підхід [15] розглядає інвестиційну привабливість у контексті довгострокового розвитку підприємства та його позиціонування на ринку, виділяє важливість фінансової стійкості, ефективності управління та конкурентних позицій для стратегічного планування.

Дуалістичний підхід [12] поєднує короткострокову та довгострокову перспективи оцінки інвестиційної привабливості підприємства. Розмежовує тактичні аспекти (прибутковість, фінансова стійкість) та стратегічні цілі постійного підвищення привабливості для інвесторів.

Варто погодитися із дослідженнями Кузьміна О.Є. та його колег, котрі вважають, що найбільш ефективним у кризових умовах є комплексний підхід, який поєднує елементи стратегічного та дуалістичного підходів, дозволяючи підприємству зберігати баланс між короткостроковими заходами стабілізації та довгостроковими цілями розвитку [10]. Оскільки інвестиційна привабливість підприємства представляє собою можливість підприємства залучати фінансові ресурси завдяки стабільності, конкурентним перевагам та ефективному управлінню, можемо зауважити, що вона визначається рівнем фінансової стійкості, інноваційним потенціалом, ринковою позицією та загальними умовами бізнес-середовища. І тому, висока інвестиційна привабливість означає мінімальні ризики для інвесторів та перспективи зростання.

Розглянуті підходи до інвестиційної привабливості підприємства безпосередньо пов'язані з необхідністю збереження та підвищення цієї характеристики навіть у несприятливих економічних умовах. Однак у періоди економічної нестабільності підтримка інвестиційної привабливості потребує особливих інструментів, серед яких провідне місце посідає антикризове управління. Саме антикризовий менеджмент забезпечує стійкість інвестиційних позицій підприємства в умовах мінливого зовнішнього середовища та дозволяє мінімізувати негативний вплив кризових явищ.

У період кризи інвестиційна привабливість підприємства може значно знизитися через погіршення фінансових показників та зростання ризиків. Однак, правильно розроблена та впроваджена стратегія антикризового управління може допомогти підприємству зберегти або навіть підвищити свою інвестиційну привабливість. Це досягається шляхом фокусування на ключових компетенціях, оптимізації бізнес-процесів, реструктуризації боргів та активів, а також впровадження інновацій та сучасних технологій.

В умовах фінансової нестабільності традиційні методи оцінки інвестиційної привабливості, які базуються переважно на аналізі фінансових показників, втрачають свою прогностичну здатність, оскільки відображають переважно ретроспективні дані [4]. За таких обставин підвищується результативність комплексних та інноваційних методів оцінювання інвестиційного потенціалу підприємств.

Методики комплексного характеру охоплюють різноманітні параметри, що поєднують як внутрішні, так і зовнішні фактори, формуючи багатоаспектну картину інвестиційної привабливості об'єкта.

Багатокритеріальний аналіз (MCDM) — дозволяє одночасно враховувати численні критерії при оцінці інвестиційної привабливості;

SWOT-аналіз — дозволяє ідентифікувати внутрішні сильні та слабкі сторони підприємства, а також зовнішні можливості та загрози;

Ризик-орієнтований підхід — фокусується на оцінці здатності підприємства управляти різними видами ризиків;

Сценарний аналіз — передбачає розробку та оцінку різних сценаріїв розвитку підприємства в умовах невизначеності.

Інноваційно-орієнтовані підходи зосереджуються на оцінці здатності підприємства впроваджувати інновації та адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі. Вони включають оцінку таких аспектів, як інвестиції в НДДКР, рівень цифровізації, впровадження нових технологій та бізнес-моделей. Ці підходи особливо важливі в умовах кризи, коли здатність до адаптації та інновацій стає ключовим фактором виживання та розвитку підприємства.

Важливим інструментом антикризового управління інвестиційною привабливістю є матриця вибору стратегії, яка базується на співвідношенні поточних та стратегічних показників інвестиційної привабливості й забезпечує обґрунтоване прийняття рішень щодо доцільності застосування інвестиційних механізмів антикризового характеру відповідно до фінансово-економічного стану підприємства (табл. 1). Представлена матриця відображає сучасний підхід до антикризового управління інвестиційною привабливістю, враховуючи не лише традиційну фінансову стійкість підприємства, але й здатність адаптуватися до мінливих умов ринку, що є критично важливим фактором в епоху діджиталізації та ESG-трансформації. Кожна із дев'яти стратегій пропонує конкретний підхід до антикризового управління, з урахуванням унікального поєднання параметрів фінансової стабільності та здатності до адаптації підприємства для посилення його привабливості в очах інвесторів під час фінансової нестабільності.

На основі запропонованої матриці можна виділити дев'ять стратегій антикризового управління інвестиційною привабливістю підприємства:

1. Стратегія проактивного розвитку — для підприємств з високою фінансовою стійкістю та адаптивністю, передбачає активне інвестування в інновації та ESG-трансформацію.

2. Стратегія вибіркової модернізації — фокусується на цифровій трансформації критичних бізнес-про-

цесів для підприємств зі стабільним фінансовим станом, але середньою адаптивністю.

3. Стратегія захисної диверсифікації — передбачає поступові зміни при збереженні фінансової стабільності для підприємств із низькою адаптивністю.

4. Стратегія збалансованого зростання — розвиток перспективних напрямків при контрольованих ризиках для підприємств із середньою фінансовою стійкістю та високою адаптивністю.

5. Стратегія гнучкого маневрування — оптимізує витрати з одночасним інвестуванням у перспективні напрямки для середніх за обома показниками підприємств.

6. Стратегія фінансової стабілізації — поєднує реструктуризацію з інноваційним оновленням для середніх за стійкістю, але низьких за адаптивністю підприємств.

7. Стратегія швидкої трансформації — залучає стратегічних інвесторів для радикальної зміни бізнес-моделі фінансово нестабільних, але високоадаптивних підприємств.

8. Стратегія антикризового партнерства — спрямована на пошук стратегічних альянсів для підприємств із низькою фінансовою стійкістю та середньою адаптивністю.

9. Стратегія радикальної реструктуризації — зосереджується на виживанні з поетапним виходом із кризи для підприємств із критично низькими показниками.

Вибір конкретної стратегії визначається унікальною комбінацією фінансової стійкості та адаптивності підприємства, що дозволяє сформувати більш точний і гнучкий підхід до антикризового управління інвестиційною привабливістю в сучасних умовах.

Важливим аспектом антикризового управління інвестиційною привабливістю в сучасних умовах є врахування ESG критеріїв (Environmental, Social, Governance — екологічні, соціальні та управлінські критерії). В умовах зростаючої уваги до питань сталого розвитку та соціальної відповідальності бізнесу, дотримання принципів ESG стає важливим фактором інвестиційної привабливості підприємства. Це особливо актуально в умовах фінансової нестабільності, коли інвестори стають більш вибагливими та обережними при виборі об'єктів для вкладення коштів.

Дотримання принципів ESG впливає на інвестиційну привабливість підприємства через декілька каналів:

— зниження ризиків — компанії з високими показниками ESG зазвичай мають більш ефективні системи управління ризиками, що дозволяє їм краще адаптуватися до кризових умов.

— доступ до капіталу — в умовах кризи інвестори надають перевагу компаніям з високими стандартами ESG, що сприймаються як менш ризиковані та більш стійкі до зовнішніх шоків.

— якість управління — високі показники ESG часто свідчать про загальну якість менеджменту компанії, її здатність передбачати майбутні виклики та адаптуватися до них.

— стійкість бізнес-моделі — компанії, які інтегрували принципи ESG у свою бізнес-модель, зазвичай більш інноваційні та адаптивні, що дозволяє їм швидше

відновлюватися після криз та використовувати нові можливості для розвитку.

Інтеграція принципів ESG в антикризову стратегію підприємства вимагає комплексного підходу, який включає проведення оцінки поточного стану підприємства за критеріями ESG, розробку плану дій з підвищення показників ESG, інтеграцію цілей ESG в загальну стратегію підприємства, забезпечення прозорої комунікації з інвесторами та іншими зацікавленими сторонами. Не менш важливим є фінансовий аналіз резервів прибутку для активізації інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства в умовах кризи. Ефективне управління прибутком дозволяє формувати внутрішні джерела інвестицій, які можуть бути спрямовані на реалізацію антикризових заходів та підвищення інвестиційної привабливості [2]. Паралельно з цим, в умовах нестабільності виняткового значення приймає диверсифікація джерел фінансування та впровадження дієвих механізмів залучення інвестицій, що охоплюють як внутрішні, так і зовнішні ресурси. Такий підхід сприяє забезпеченню фінансової стійкості підприємства та створює підґрунтя для його інноваційно-інвестиційного розвитку [3]. Продовженням цих процесів виступає цифрова трансформація бізнесу як важливий компонент антикризового управління інвестиційною привабливістю. Впровадження цифрових технологій дозволяє підприємствам оптимізувати бізнес-процеси, зменшити витратну частину, поліпшити якість обслуговування клієнтів та створити нові джерела доходу, що позитивно впливає на рівень їхньої привабливості для інвесторів навіть в умовах кризи.

Формування стратегічних партнерств також виступає дієвим інструментом антикризового управління інвестиційною привабливістю. За умов ресурсних обмежень і зростаючої невизначеності партнерство дозволяє підприємствам консолідувати потенціал об'єднуючи зусилля, розподіляти ризики та отримувати доступ до інноваційних технологічних рішень, перспективних сегментів ринку й додаткових джерел фінансування.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Антикризове управління інвестиційною привабливістю підприємства потребує радикального переосмислення в умовах сучасної фінансової мінливості. Традиційні методи оцінки та управління інвестиційною привабливістю виявляють свою обмеженість і неефективність в контексті нових економічних викликів, що вимагає трансформації підходів.

Взаємозв'язок між інвестиційною привабливістю та антикризовим управлінням має суперечливий характер, оскільки заходи з виведення підприємства з кризи часто конфліктують із завданням підвищення інвестиційної привабливості в короткостроковій перспективі. Ключовими проблемними аспектами цього взаємозв'язку є: необхідність відмови від традиційних методів оцінки інвестиційної привабливості, які не враховують адаптивність підприємства як критичний фактор виживання; недостатня гнучкість більшості стратегій антикризово-

го управління, які не відповідають швидкозмінним умовам сучасного бізнес-середовища; фрагментарне впровадження принципів ESG, що часто перетворюється на маркетинговий інструмент без реального впливу на стійкість бізнесу; несистемність у впровадженні інновацій та цифрових технологій, що призводить до неефективних інвестицій; декларативний характер стратегічних партнерств, які рідко забезпечують синергетичний ефект. Запропонована матриця дев'яти стратегій антикризового управління дає концептуальну основу, але потребує подальшої адаптації до реальних умов функціонування конкретних підприємств з урахуванням галузевої специфіки та структурних трансформацій економіки, викликаних технологічним прогресом та геополітичними зрушеннями.

Перспективи подальших досліджень мають зосередитись на розробці чітких індикаторів вимірювання адаптивності підприємства, механізмів імплементації запропонованих стратегій з урахуванням обмежених ресурсів та інструментів оперативного переходу між стратегіями в умовах раптових змін зовнішнього середовища. Особливої уваги потребує аналіз невдалих кейсів антикризового управління, які часто більш інформативні, ніж історії успіху, але досить рідко стають предметом наукового аналізу.

Література:

1. Алексєєнко Л.М. Фінансові аспекти оцінки інвестиційної привабливості підприємства. Економічний форум. 2019. № 3. С. 120—125.
2. Білошкурський М.В., Заїчко І.В., Ковернінська Ю.В. Фінансовий аналіз резервів прибутку для активізації інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства. *Journal of Innovations and Sustainability*. 2023. Том 7. № 2. URL: <https://is-journal.com/is/article/view/184>
3. Бондарук Т.Г., Заїчко, І.В., Заїчко, І.Д. Роль фінансових ресурсів в інноваційно-інвестиційному розвитку підприємств. *Академічні візії*. 2024. Вип. 27. URL: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/927>
4. Гуткевич С.О. Інвестиційна привабливість: сутність, показники і чинники впливу. *Інтелект XXI*. 2019. № 2. С. 88—93.
5. Дученко М.М., Підлісна О.А. Аналіз сучасних підходів до оцінки інвестиційної привабливості підприємств в умовах економічної турбулентності. *Інвестиції: практика та досвід*. 2025. № 3. С. 78—84.
6. Жихор О.Б., Москвич М.М. Інвестиційна привабливість підприємства як об'єкт управління. *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*. 2014. № 2 (13). С. 118—123. URL: <https://www.fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/197>
7. Заїчко І.В. Заїчко І. Д. Заїчко В. І. Внутрішній фінансовий моніторинг грошових потоків підприємства як інструмент управління його фінансовою стійкістю та інвестиційною привабливістю. *Європейський науковий журнал Економічних та Фінансових інновацій*. 2024. № 1 (13). С. 118—130. URL: <https://journal.eae.com.ua/index.php/journal/article/view/258/214>
8. Караван Н.А. Інтегральна оцінка інвестиційної привабливості підприємства. *Економіка та держава*. 2022. № 5. С. 84—88.

9. Коренюк П., Копил О. (Koreniuk P., Kopyl O.) Conceptual Approaches and Methods for Determining the Investment Attractiveness of the National Economy. *Economic Journal of Lesya Ukrainka Volyn National University*. 2018. № 2 (14). С. 56—62. URL: <https://doi.org/10.29038/2411-4014-2018-02-56-62>

10. Кузьмін О.Є., Юринець О.В., Ємельянов О.Ю. Розвиток інвестиційної привабливості підприємств в умовах антикризового управління. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 10. С. 5—12. DOI: 10.32702/2306-6814.2021.10.5

11. Левандівський О.Т., Циріль Т.В. Інвестиційна привабливість сільськогосподарських підприємств регіону. *Актуальні проблеми розвитку економіки регіону: наук. журнал*. 2020. Вип. 16. Т. 2. С. 188—199. URL: <https://doi.org/10.15330/apred.2.16.188-199>

12. Литвиненко А.О., Бусургіна М.А. Методика визначення стратегії управління інвестиційною привабливістю підприємства. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2012. № 39. С. 246—249. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/metodika-viznachennya-strategiyi-upravlinnya-investitsiynoyu-privablivistyu-pidpriemstva>

13. Малиновська Ю.Б., Спіченко С.П. Інноваційні стратегії залучення інвестицій в умовах війни. *Вісник НУ "Львівська політехніка"*. 2023. № 2. С. 112—119.

14. Мельник Л.І., Блинда Ю.О. Інвестиційна стратегія як чинник антикризового управління діяльністю підприємства. *Ефективна економіка*. 2015. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3809>

15. Новосад І.В., Шпак З.І. Інвестиційна привабливість підприємства: сутність та засоби покращення. *Дослідження та інновації*. 2025. № 2 (5). С. 40—46. URL: <https://rni.com.ua/index.php/ri/article/view/63/61>

16. Скопенко Н., Кириченко О., Левченко А. (Skopenko N., Kyrychenko O., Levchenko A.) Інвестиційна привабливість: теоретичні підходи до визначення та напрями підвищення. *Інвестиції: практика та досвід*. 2025. № 7. С. 33—40. URL: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2025.7.33>

References:

1. Alekseenko, L.M. (2019), "Financial aspects of assessing the investment attractiveness of an enterprise", *Ekonomichnyj forum*, vol. 3, pp. 120—125.

2. Biloshkurskyj, M.V., Zaichko, I.V. and Koverninska, Yu.V. (2023), "Financial analysis of profit reserves for activation of investment and innovation activity of the enterprise", *Journal of Innovations and Sustainability*, vol. 7, no. 2, available at: <https://is-journal.com/is/article/view/184> (Accessed 20 May 2025).

3. Bondaruk, T.H., Zaichko, I.V. and Zaichko, I.D. (2024), "The role of financial resources in the innovative and investment development of enterprises", *Akademichni vizii*, vol. 27, available at: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/927> (Accessed 20 May 2025).

4. Hutkevych, S.O. (2019), "Investment attractiveness: essence, indicators and factors of influence", *Intelekt XXI*, vol. 2, pp. 88—93.

5. Duchenko, M.M. and Pidlisna, O.A. (2025), "Analysis of modern approaches to assessing the investment

attractiveness of enterprises under conditions of economic turbulence", *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 3, pp. 78—84.

6. Zhykhor, O.B. and Moskvych, M.M. (2014), "Investment attractiveness of the enterprise as an object of management", *Financial and Credit Activity: Problems of Theory and Practice*, vol. 2 (13), pp. 118—123, available at: <https://www.fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/197> (Accessed 20 May 2025).

7. Zaichko, I.V., Zaichko, I.D. and Zaichko, V.I. (2024), "Internal financial monitoring of enterprise cash flows as a tool for managing its financial stability and investment attractiveness", *European Scientific Journal of Economic and Financial Innovations*, vol. 1 (13), pp. 118—130, available at: <https://journal.eae.com.ua/index.php/journal/article/view/258/214> (Accessed 20 May 2025).

8. Karavan, N.A. (2022), "Integral assessment of investment attractiveness of an enterprise", *Ekonomika ta derzhava*, vol. 5, pp. 84—88.

9. Koreniuk, P. and Kopyl, O. (2018), "Conceptual Approaches and Methods for Determining the Investment Attractiveness of the National Economy", *Economic Journal of Lesya Ukrainka Volyn National University*, vol. 2 (14), pp. 56—62. <https://doi.org/10.29038/2411-4014-2018-02-56-62>

10. Kuzmin, O.Ye., Yurynets, O.V. and Yemelianov, O.Yu. (2021), "Development of investment attractiveness of enterprises in the conditions of anti-crisis management", *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 10, pp. 5—12. DOI: 10.32702/2306-6814.2021.10.5

11. Levandivskyi, O.T. and Tsyryl, T.V. (2020), "Investment attractiveness of agricultural enterprises in the region", *Aktualni problemy rozvytku ekonomiky rehionu*, vol. 16, no. 2, pp. 188—199. <https://doi.org/10.15330/apred.2.16.188-199>

12. Lytvynenko, A.O. and Busurhina, M.A. (2012), "Methodology for determining the strategy of managing the investment attractiveness of the enterprise", *Visnyk ekonomiky transportu i promyslovosti*, vol. 39, pp. 246—249, available at: <https://cyberleninka.ru/article/n/metodika-viznachennya-strategiyi-upravlinnya-investitsiynoyu-privablivistyu-pidpriemstva> (Accessed 20 May 2025).

13. Malynovska, Yu.B. and Spichenko, S.P. (2023), "Innovative strategies for attracting investments in war conditions", *Visnyk NU "Lvivska politehnika"*, vol. 2, pp. 112—119.

14. Melnyk, L.I. and Blynda, Yu.O. (2015), "Investment strategy as a factor of anti-crisis management of enterprise activity", *Efektivna ekonomika*, available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3809> (Accessed 20 May 2025).

15. Novosad, I.V. and Shpak, Z.I. (2025), "Investment attractiveness of the enterprise: essence and means of improvement", *Doslidzhennia ta innovatsii*, vol. 2 (5), pp. 40—46, available at: <https://rni.com.ua/index.php/ri/article/view/63/61> (Accessed 20 May 2025).

16. Skopenko, N., Kyrychenko, O. and Levchenko, A. (2025), "Investment attractiveness: theoretical approaches to definition and ways of improvement", *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 7, pp. 33—40. <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2025.7.33>

Стаття надійшла до редакції 29.05.2025 р.